

Jos saisin kelata aikaa
Jäisin venaamaa maailmaa
Päästä takasin aikaa
Milloin ei satanu shaibaa
Ei mitää mikä painaa
Ei mitää mikä vaivaa
Ois ollu kunnon lapsuus ehkä sitä mä kaipaan
Haluun nähä taivaan, joka kirkkaana raikaa
Enkä tummii pilvii jotka sisältäni kairaa
Vaik elämä iskee välillä ku martini haimaa
Ni pitää pysyy pystys ei lisää aikaa saa lainkaa
Elämän taikaa, jota ei voi vaa lainaa
Rakensin ja menetin mitä aikaan mä sainkaan
Turha kattoo taakse, jos eteenpäin raidaa
Mut välillä tuntuu et paha seuraa ku hai laivaa
Ku näitä reittejä dallailtaa
Nähty nii paljo et mikää ei tunnu ees sairaalt
Ku näillä reiteillä kamppailtaa
Harva pääsee pois, moni pohjalle daivaa

Silti mä hymyilen, vaik ei aina huvittais
Dallailen polkuja, vaik kenkii puristais
Mut mä nousen ku fenix
Mä nousen ku fenix
Mut mä nousen ku fenix
Tän kaiken keskeltä nousen ku fenix

Juon nykyää aamukahvini viskillä
Ootan mitä päivä tuo mukana riskillä
Välil tuntuu et murenee ku kivet fiktillä
Ja lähen halval ku uus telkkari nistiltä
Pelimerkit tiskillä
Joka lyönnin riskinsä
Se ei pelaa joka pelkää, muista helppona tipsinä
Vähän ku lähtis huitoo molemmat kädet kipsissä
Eli pidän idist vähä ku huonona vitsinä
Parempi jättää välii ja tiedostaa omat skippinsä
Ku mennä siteet silmillä tuurin peräs liftillä
En nouse ristiltä, kädet ristissä
Nousen ku fenix täältä harmauden Auschwitzistä
Nostaa tovereille kippistä
Ja toivoo et näkys aurinko tääläki pilkkimäs
Elämän vinkkejä, metस्कannu tääl tinttinä
Nyt on aika nousta täältä vahvana ja riskinä

Ei tääl eteenpäin voi mennä, jos ei suuntaa muutettais
Ku eletään vaa nii, et tän kaiken joskus uusiks sais
Sä voit koittaa katkoo mun siivet ja turvautuu siihen etten enää ikinä mä pe
rille tääl suunnistais

Silti mä hymyilen, vaik ei aina huvittais
Dallailen polkuja, vaik kenkii puristais
Mut mä nousen ku fenix
Mä nousen ku fenix
Mut mä nousen ku fenix
Tän kaiken keskeltä nousen ku fenix